

mera Comissió (*Assistència mèdica*) fou nomenat el professor Jacques Parissot, Catedràtic d'Higiene i Medicina preventiva de la Facultat de Medicina de Nancy; per la segona, qui s'ocupà dels *Centres de Sanitat rural*, ho fou el professor Stampar, Inspector general d'Higiene de Belgrad, i per la tercera Comissió, tractant del *Sanejament del medi rural*, fou elegit M. Vignerot, Enginyer en Cap d'enginyeria rural, de París, restant subdividit el treball d'aquesta Comissió en tres subponències: la primera, tractant de la *Higiene de les aigües*, encarregada al professor Burger, Director de l'Institut Nacional Prussià sobre la higiene de les aigües, de l'aire i del terreny; la segona, tractant d'*Excretes i matèries residuals*, a M. Erul, Director de l'Oficina d'Estat per a la *distribució d'aigua potable*, de La Haya, la qual provisió també desenrotllà; i, per fi, la tercera ponència per a tractar de l'*Habitació en el medi rural*, fou encomanada a M. T. A. Hooper, enginyer a Chippenham.

A més, la Comissió preparatòria, un cop fets tots aquests treballs preliminars, que havien de servir de fonament de discussió de l'Assemblea, recomanà, eficaçment, a tots els Estats europeus, que les delegacions estessin compostades de membres ben qualificats i a bastament experimentats i pràctics en qüestions socials i que, a ésser possible, representessin els interessos vitals que s'emmotllen en el medi rural, tals com: els sanitaris, agrícoles, econòmics i socials, àdhuc que, els interessos dels treballadors i jornalers agrícoles principalment.

Finalment, es nomenà la Taula presidencial de la Conferència, que restà composta pels següents membres internacionals: President: Dr. Gustau Pitaluga, Director de l'Escola nacional de Sanitat de Madrid, iniciador de la Conferència; Vicepresidents: Professor Konrich, membre i Conseller de la "Reichsgesundheitsamt", de Berlín; Professor Lleó Bernard, President del Consell superior d'Higiene pública, de París; M. Lutaria, membre del Comitè d'Higiene de la Societat de Nacions i de l'Oficina internacional d'Higiene pública, de Roma; Dr. Chodzko, Director de l'Escola nacional d'Higiene, de Varsòvia; Dr. Carrière, Director del Servei federal d'Higiene pública, de Berna; el Ministre Fierlinger, Delegat permanent prop de la Societat de Nacions, de Txecoslovàquia. Secretariat: Dr. Raschman, Director mè-

dic de la Secció d'Higiene de la Societat de Nacions, assistit del Dr. Boudrau, membre de la dita Secció. Encara la Conferència admet, prèvia demanda, a les reunions de les Comissions, a representacions de totes aquelles Associacions internacionals privades interessades en l'organització de la higiene rural, tals com: l'Oficina Internacional del Treball; l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma; la Lliga Internacional de Societats de la Creu Vermella; i l'Associació Internacional professional de Metges europeus.

I, abans d'entrar de ple en l'estudi de les deliberacions de la Conferència, cosa que en la part pràctica és el que més ens interessa, fem constar que en aquesta importantíssima reunió, hi estigueren representades les vint-i-tres nacions europees següents: Austria, Alemanya, Anglaterra, Bèlgica, Dinamarca, Espanya, Finlàndia, França, Hongria, Irlanda, Letònia, Luxemburg, Noruega, Països Baixos, Polònia, Portugal, Rumania, Suècia, Suïssa, Turquia, Txecoslovàquia, i Iugoslàvia, trametent delegats observadors les següents nacions: Bolívia, Colòmbia, Cuba, Estats Units d'Amèrica, Índia, Japó, Mèxic i Xile.

IV. La Conferència

Impressió general.—En dir i constatar que la reunió internacional estava composta de vuitanta-cinc Delegats de les vint-i-tres nacions participants; de divuit observadors d'altres nacions no participants directament ni oficialment, i que les deliberacions, així totals com parcials, de les tres Comissions nomenades i formades per a l'estudi dels temes fonamentals de la Conferència, es recolzaven en un centenar de ponències escrites pels Delegats de tots els països representats, es cospa fàcilment la importància que tingué aquesta reunió i així mateix la transcendència que per a l'avenir representen les resolucions sintètiques adoptades, des del punt de mira de què fossin fàcilment adaptables al medirural de totes les latituds. Repassant *a posteriori*, el gros embalum que fan aquestes interessantíssimes ponències, hom dubta, de bell antuvi, que la Conferència tingués temps material, en l'espai reduït de cinc dies, de tractar a fons i amb vertader coneixement de causa, dels nombrosos problemes parcials i fragmentaris que en llur desenvolupament es desprenen dels tres temes principalment redactats per la Comissió organitzadora. Oimés, quan és un fort obstacle, en